

Dân Quỳnh Lưu Khởi Nghĩa Chống Độc Tài Cộng Sản

CUỘC NỔI DẬY BẤT KHUẤT TẠI QUỲNH LƯU - NGHỆ AN CUỐI NĂM 1956

HẬU QUẢ ĐẦM MÁU CỦA CẢI CÁCH RUỘNG ĐẤT
NÔNG DÂN VIỆT NAM QUYẾT ĐỨNG LÊN
CHỐNG ĐỘC TÀI CỘNG SẢN

Cuộc khởi nghĩa
của nông dân huyện Quỳnh Lưu cuối năm 1956.

Ảnh nguồn: Nữ Vương Công Lý net.

Trông những bộ quần áo
của đồng bào ta mặc
vào các năm đó thì biết
dân ta nghèo như thế nào rồi.
Đó là do chính sách cai trị
làm khổ dân của thực dân Pháp.
Thế nhưng Cộng Sản Hồ Chí Minh
giả danh cách mạng
bày ra trò đầu tó giết người quái ác
làm cho dân Việt càng khô nhục đón đau.
Thương cho thân phận đồng bào ta!!!

I/ Dẫn nhập

Sau khi thống trị Miền Bắc với bàn tay sắt máu được bọc nhung và một hệ thống tuyên truyền rất gian xảo học được từ tổ tiên là đế quốc Cộng Sản Liên Xô, Hồ Chí Minh đã gặp phản ứng quyết liệt đầu tiên, ở phạm vi tỉnh, của nông dân chống lại chế độ độc tài, đó là cuộc khởi nghĩa bất khuất nổ ra tại huyện Quỳnh Lưu thuộc tỉnh Nghệ An.

Thật ra hệ thống Cộng Sản chư hầu - bồi thần trên thế giới, gồm cả Cộng Sản Việt Nam, đã học được phương pháp của tổ tiên họ là hết sức ngoan cố ngăn chặn, trấn diệt thẳng tay không chút thương tiếc bất kỳ cuộc nổi dậy nào chống lại độc tài Cộng Sản, một hệ thống vương triều khắc nghiệt được đẻ ra sau năm 1917.

Trước khi có Quỳnh Lưu tại Việt Nam thì ở đất tổ của Cộng Sản Việt Nam đã có các cuộc nổi dậy kiên cường, quyết liệt của nông dân Liên Xô chống lại Lenin, khi gã Hoàng Đế này đang xiết chặt dây thòng lọng vào cổ của nhiều sắc tộc trong Liên Bang Xô Viết.

Trước khi tìm hiểu về cuộc nổi dậy tại Quỳnh Lưu, chúng ta cũng cần lướt qua cuộc nổi dậy của nông dân Liên Xô chống Cộng Sản Lenin.

Cuộc nổi dậy ở Tambov kéo dài từ năm 1919 tới 1921, đây là cuộc nổi dậy của tầng lớp nông dân trên bình diện rộng lớn nhằm chống lại thói cướp bóc, tước đoạt, và kiêu cai trị độc đoán của Bolshevik (Cộng Sản Liên Xô).

Cuộc nổi dậy này có sự tham dự của một cựu viên chức Đảng Cách Mạng Xã Hội Chủ Nghĩa, ông Alexander Antonov, do đó trong lịch sử Xô Viết, sự kiện nổi dậy này bị Lenin đặt tên là Antonovschina. Cuộc khởi nghĩa diễn ra trong các lãnh thổ của Tambov Oblast ngày nay, và cũng trong một phần của Voronezh Oblast.

Như một đặc trưng của các cuộc nổi loạn trong thời kỳ Bolshevik chiếm chính quyền, cuộc nổi dậy Tambov được tổ chức chính trị mang tên “Liên Đoàn Nông Dân Toiling” (Soyuz Trudovogo Krestyanstva/đọc theo tiếng Nga) lãnh đạo. Một Đại Hội của quân nổi dậy tuyên bố thủ tiêu quyền lực Xô Viết đồng thời tạo ra Hội Đồng Lập Hiến bằng cuộc đầu phiếu bình đẳng và trả hết lại đất đai cho nông dân mà Cộng Sản cưỡng chiếm bằng bạo lực vô lý khi nắm quyền lực.

Do tính chất nghiêm trọng nên Đảng Cộng Sản Liên Xô kêu gọi thành lập ra cái gọi là “Hội Đồng Đại Diện Toàn Quyền Của Ủy Ban Hành Pháp Trung Ương Toàn Nga Của Đảng Bolshevik Để Thanh Toán Đảng Cướp Ở Tambov”.

Cuộc nổi dậy sau đó bị các đơn vị Hồng Quân do Mikhail Tukhachevsky cầm đầu đàn áp. Nhiệm vụ chính trị trong chiến dịch chống lại quân nổi dậy được trao cho Vladimir Antonov-Ovseenko. Và vị nguyên soái nổi danh của Sô Viết, Georgy Zhukov, đã nhận được huân chương Sô Viết đầu tiên trong đời binh nghiệp ông qua cuộc chiến chống lại quân nổi dậy Tambov.

Do qui mô rộng lớn đáng sợ của cuộc khởi nghĩa nên 100.000 lính của Hồng Quân được gửi tới đàn áp, trong đó bao gồm cả những phái bộ đặc biệt của cơ quan cảnh sát mật Cheka. Hồng Quân sử dụng pháo hạng nặng và xe lửa bọc sắt đánh nhau với quân nổi dậy toàn là nông dân. Hồng Quân dưới sự chỉ huy của Tukhachevsky thường bắt giữ và hành quyết không xét xử những thường dân bị bắt làm con tin. (Cuộc nổi dậy tại Tambov được trích trong Chương 6 của tác phẩm Nhân Loại Thụ Hình – Tội Ác Độc Tài Cộng Sản... của Phạm Hoàng Tùng).

Hồng Quân tấn công vào Kronstadt.
Cuộc nổi dậy tại Tambov và Kronstadt
là hai cuộc nổi dậy lớn nhất
chống lại Cộng Sản Lenin sau năm 1917.
Ảnh nguồn: Tác phẩm Nhân Loại Thụ Hình
của Phạm Hoàng Tùng.

Cuộc khởi nghĩa của nông dân Quỳnh Lưu diễn ra vào tháng 11/1956, vào lúc này Hồ đã tiến hành hơn 2/3 chiến dịch Cải Cách Ruộng Đất, và Việt Nam đã ký Hiệp Định Genève chia đôi đất nước, thực dân Pháp đã rút khỏi Việt Nam, đồng thời dân Miền Bắc đang tìm đường vào Nam để có cuộc sống tự do.

Để bạn đọc nhận diện rõ khu vực trong và ngoài tỉnh Nghệ An theo hướng Bắc Nam nên cá nhân chúng tôi đưa thêm bản đồ này vào bài.

Ảnh nguồn: map google.

Bản đồ tỉnh Nghệ An ngày nay.

Ảnh nguồn: map google.

Bản đồ huyện Quỳnh Lưu ngày nay.

Ảnh nguồn: map google.

II/ Nguyên nhân

Khi tiến hành cái gọi là phân định thành phần, rồi đạo diễn các màn đấu tố giết dân, Hồ đã lộ mặt là tay sai cho Liên Xô và Tàu Cộng. Dân Miền Nam lúc đó chưa biết nhiều về tình hình trên đất Bắc nên còn “mong ngóng cách mạng”.

Máu chảy, đầu rơi, thân người ngã gục trên đồng ruộng nghèo khổ tại Miền Bắc đã làm cho dân bùng tỉnh về cái gọi là “thiên đường Xã Hội Chủ Nghĩa”, về cái gọi là “xã hội mới”.

Bất mãn quá đỗi về sự gian ác, hung bạo của Cộng Sản, nên dân Miền Bắc phải đứng lên chống lại. Sự kiện khởi nghĩa có một không hai vào lúc đó lại xảy ra ở tỉnh Nghệ An, quê của Hồ, và cũng là vùng có nhiều giáo dân.

1/ Dưới đây cá nhân chúng tôi xin trích một số dữ kiện từ blog KBC Hải Ngoại (có ghi đầy đủ tên trang mạng ở phần dưới cùng của bài):

Ông Hoàng văn Chí ghi lại những tài liệu lịch sử cận đại trong tác phẩm viết bằng Anh ngữ: “From colonialism to communism”, và nhà văn Mạc Định dịch sang Việt ngữ dưới tên: “Từ Thực Dân Đến Cộng Sản”, và được tác giả phụ chú thêm là: ”Một kinh nghiệm lịch sử của Việt Nam”, sách được dịch sang khoảng 15 thứ tiếng như Bồ Đào Nha, Pháp...v...v... Riêng bản chữ Việt được nhà xuất bản Chân trời mới xuất bản năm 1964.

Trong vụ biến động Quỳnh Lưu tỉnh Nghệ An năm 1956, ông Hoàng văn Chí ghi nhận sự việc ấy như sau:

Vì thấy Đảng tuyên bố “sửa sai” mà không hề “sửa” những sai lầm căn bản, nên tại nhiều nơi, dân chúng thất vọng, trở nên căm phẫn và nổi loạn thực sự. Có tin tại nhiều nơi (Bắc Ninh, Nam Định, v...v...) dân chúng nổi dậy, nhưng theo nguồn tin chính thức của Đảng thì “nhờ có sự khéo léo của quân đội nên đã tránh được nhiều vụ nghiêm trọng”. “Sự khéo léo của quân đội” có nghĩa là trong mỗi nhà nông dân có ba người lính đến ở nhờ.

Nhưng tháng 11 năm 1956, báo chí của Đảng cũng phải công nhận ở huyện Quỳnh Lưu, tỉnh Nghệ An có một cuộc võ trang khởi nghĩa. Cách đây ít lâu, một số người trong nhóm khởi nghĩa thất bại trốn thoát bằng thuyền vào Nam đã kể lại

cho báo chí biết rõ chi tiết về vụ Quỳnh Lưu. Họ nói chừng **hai chục ngàn nông dân** chỉ có gây gộc đã chống chọi với một sư đoàn quân chính quy. (Hết trích).

2/ Cũng liên quan đến sự kiện này, cá nhân chúng tôi xin được trích thêm dữ kiện từ blog KBC Hải Ngoại như sau:

LM Phan Phát Huồn nguyên là Trung Tá Phó Giám Đốc Nha Tuyên Úy Công Giáo Quân Lực VNCH, nguyên cựu tù nhân chính Trị Cộng Sản, tác giả bộ sách Việt Nam Giáo sử và nhiều bộ sách về Thần Học. Hiện LM đang là Tu sĩ thuộc Giòng Chúa Cứu Thế.

Sau đây là nguyên văn của Linh mục Phan Phát Huồn nói về vụ Quỳnh Lưu dưới tiêu đề: “Quỳnh Lưu đẫm máu (1956)” trong sách Việt Nam Giáo Sử từ trang 74 đến trang 78: Lúc cái quái thai “Nghị quyết sửa sai” ra đời, toàn thể nhân dân tỉnh Nghệ An đưa các thành phần giai cấp trong xã hội, các thanh thiếu niên thuộc các xã Quang trung, Tân Nho, Diễn Tân, Vạn Kim, Diễn Đức, Diễn Đông, Diễn Nguyên, Minh Châu và các xã Đức Vinh, Hồng Thăng, Đại Gia, Yên Trung mở đại hội để tháo mở hết các phần nộ, tuôn hết những uất ức mà 10 năm chôn chặt trong tiềm thức trong đáy lòng họ. Trong cuộc đại hội này, nhân dân các xã nói trên mời cả Việt cộng thuộc cấp tỉnh và huyện đến tham dự để chứng kiến cái tinh thần đấu tranh đòi tự do của nhân dân.

Tại đại hội, nhân dân dũng cảm đứng lên công kích **hành động phản dân phá đạo của ngụy quyền Hồ chí Minh** và họ đã đồng thanh lập kiến nghị sau đây:

a/ Yêu cầu trả lại cho chúng tôi những vị linh mục chánh sở và tất cả những vị giáo sĩ bị bắt bớ giam cầm.

b/ Yêu cầu trả lại cho chúng tôi xác các vị linh mục đã bị hành quyết và của những vị đã bị thủ tiêu.

c/ Yêu cầu trả lại những tài sản của địa phận, của thánh đường, của Đức Mẹ đã bị chính quyền tịch thu sung công.

d/ Yêu cầu đền bồi thanh danh của các giáo sĩ đã bị nhục mạ và danh dự của các giáo hữu đã bị vu khống. (Hết trích).

3/ Chúng tôi xin trích thêm dữ kiện từ mạng Quốc Gia Hành Chánh như sau (có ghi tên trang mạng đầy đủ ở phần dưới cùng của bài):

Tỉnh Quảng Bình, giáp với hai tỉnh Hà Tĩnh và Nghệ An ở phía Bắc. Theo lịch sử, ba tỉnh ấy không kính trọng những quan cai trị, dù cho đó là Trung Hoa, Pháp, hay cả Việt Nam nữa. Dân ở đó đã theo Lê Lợi, vào những năm 1418-1427, chống lại nhà Minh Trung Hoa. Chống lại Pháp năm 1880 và năm 1930. Họ cũng nổi loạn năm 1956, chống lại cuộc cải cách ruộng đất được thi hành một cách tàn bạo do Trường Chinh cầm đầu. Sau đây là trích bản tin của Võ Trường Sơn:

"Cuộc nổi dậy của nông dân Quỳnh Lưu gây một chấn động lớn vì nó xảy ra ngay tại tỉnh Nghệ An, quê quán của Hồ Chí Minh... **Hồ Chí Minh rất căm hận hành động nổi dậy**, nên đã dùng các sư đoàn Nam Bộ Tập Kết để đàn áp, **giết và đày ải hơn 6.000 nông dân**, đồng thời cố tình bí kín mọi tin tức liên quan đến cuộc nổi dậy này không lọt ra thế giới bên ngoài.

Bản tin mà chúng tôi dịch ra từ "Vietnam At War" trang 256, nói không phải Sư đoàn Nam Bộ, mà là Sư đoàn 325 đóng ở Vinh, với đa số lính quê quán ở Nghệ An. (Hết trích).

III/ Diễn Biến

Bản đồ Quỳnh Lưu và vùng phụ cận.
Ảnh nguồn: Nữ Vương Công Ly net.

1/ Dữ kiện được trích từ mạng Quốc Gia Hành Chánh:

"Cuộc nổi loạn của dân quê Bắc Bộ chống lại "Cuộc Cải Cách Ruộng Đất" rùng rợn của Trường Chinh biến thành bạo động ở Nghệ An, ngày 2 Tháng 11, 1956. Sự nổi loạn công khai hoàn toàn làm cho Hồ và các đồng chí bất ngờ, gây

chấn động cho giới lãnh đạo. Không những dân quê nổi loạn, mà nó lại xảy ra ở Nghệ An, nơi Hồ sinh ra, và đã từ nhiều năm là pháo đài của cộng sản.

Cuộc nổi loạn mau chóng lan ra toàn tỉnh. Địa phương quân không ngăn chặn được, và Hồ ra lệnh cho Giáp đàn áp. **Giáp điều động Sư đoàn 325 đóng ở Vinh, gần đó (cách xa Quỳnh Lưu khoảng 70 cây số).** Giáp do dự khi ra lệnh cho sư đoàn. Lính của sư đoàn phần nhiều quê quán ở Nghệ An và những tỉnh lân cận, và đa số cũng là dân quê. Có thể Sư đoàn 325 sẽ ngã theo phe nổi loạn.

Nhưng đó là hoàn cảnh trong chiến tranh Đông Dương, tầm quan trọng của tiếp viện vượt lên trên chiến lược, chiến thuật và những yếu tố tâm lý. Sư đoàn 325 có thể đi bộ tới nơi nổi loạn, nhanh chóng. Những sư đoàn khác đồn trú ở xa, phải nhiều ngày mới tới nơi. Phải dẹp ngay tức khắc cuộc nổi loạn trước khi lan rộng.

Thế là Sư đoàn 325 lại nghe thấy tiếng kèn thúc quân, tuy rằng có một vài nốt than phiền. Không đếm xỉa gì tới những ý nghĩ thâm kín, hay tình cảm, **Sư đoàn 325 mau chóng dập tắt ngọn lửa nổi loạn, trong máu.** Không có con số chính thức. Nhưng một vài giới chức tuyên bố 1.000 dân quê đã bị giết, và 6.000 người bị đưa đi đày. Tài liệu "Ngũ Giác Đài" cho rằng hàng ngàn người đã chết". (Hết trích).

2/ Dữ kiện được trích từ Nữ Vương Công Lý net

Cuộc nổi dậy Quỳnh Lưu

Sau cái gọi là Nghị quyết sửa sai của đảng CSVN về những đợt cải cách ruộng đất đẫm máu, các nạn nhân đã tìm những cán bộ thanh toán món nợ truyền kiếp. Các đảng viên CS trung kiên được thả về từ nhà tù, được khôi phục quyền hành, khôi phục đảng tịch, liền tìm ngay các đồng chí đã tố sai để trả thù. Do đó, tình trạng xung đột, giết chóc giữa đảng viên cũ và đảng viên mới lan rộng khắp mọi nơi. Uy tín của đảng bị sụp đổ, cán bộ hoang mang, lo sợ tội đồ. Ở nông thôn, **các đảng viên đi họp phải mang búa theo để thảo luận với nhau.**

Những địa chủ được tha về, thấy tình trạng làng xóm bất ổn như vậy, vội vàng chạy ra thành phố ở nhờ các gia đình tiểu tư sản hồi kháng chiến đã trú ngụ ở nhà mình. Các bản cổ nông trót nghe lời đảng tố điều nay bị sợ rạch mồm, cắt lưỡi, cũng vội vàng chạy ra thành phố để đập xích lô và đi ở thuê.

Vì vậy, số dân ở Hà Nội, Nam Định đột nhiên tăng lên gấp bội và không khí căm thù ở nông thôn lan ra thành phố, ảnh hưởng đến giới công nhân, tiểu tư sản,

sinh viên và trí thức, dùng báo chí lên tiếng chống đảng, thì cuộc nổi dậy Quỳnh Lưu đã làm đảng CSVN rất lo sợ.

Toàn thể nhân dân tỉnh Nghệ An, gồm đủ mọi thành phần giai cấp ở các xã Quang Trung, Tân Nho, Diễn Tân, Vạn Kim, Diễn Đức, Diễn Đông, Diễn Nguyên, Minh Châu, Đức Vinh, Hồng Thăng, Đại Gia, Yên Trung đã mở một đại hội để tố cáo những chính sách cai trị tàn ác của chế độ. Ban tổ chức đại hội còn mời luôn cả cán bộ VC thuộc cấp tỉnh và huyện đến tham dự để chứng minh tinh thần đấu tranh cho tự do của nhân dân.

Sau nhiều giờ thảo luận, đại hội đã đồng thanh lập bản kiến nghị nguyên văn như sau:

- Yêu cầu trả lại cho chúng tôi những vị linh mục chánh sở và tất cả những vị giáo sĩ bị bắt bớ giam cầm.
- Yêu cầu trả lại cho chúng tôi xác các vị linh mục đã bị hành quyết và của những vị đã bị thủ tiêu.
- Yêu cầu trả lại những tài sản của địa phận, của thánh đường, của Đức Mẹ đã bị chính quyền tịch thu hoặc sung công.
- Yêu cầu đền bồi thanh danh của các giáo sĩ đã bị nhục mạ và danh dự của các giáo hữu đã bị vu khống.

Cán bộ VC rất căm tức những lời kết án của dân chúng, lúc đầu họ nhất định không ký tên, nhưng với áp lực của hàng ngàn người, họ bắt buộc phải ký vào quyết nghị. Ban tổ chức đã gửi bản quyết nghị này đến 4 nơi: Tòa thánh La Mã (qua trung gian của Đức Khâm sứ Dooley), Ủy Ban Kiểm Soát Đình Chiến, Hồ Chí Minh, và gửi đến chính quyền quốc gia miền Nam. Phía CSVN đã tìm đủ mọi cách ngăn chặn bản quyết nghị đến tay Ủy Ban Kiểm Soát Đình Chiến.

Dân chúng đã dùng ngay chính sách sửa sai của CSVN để đòi lại chồng con đã bị giết, tài sản đã bị cưỡng đoạt và đòi được di chuyển tự do vào Nam như đã cam kết trong Hiệp định Geneva.

Giữa lúc đó, được tin chiều ngày 9/11/1956, Ủy Ban Kiểm Soát Đình Chiến sẽ đi qua Cầu Giát để lên Hà Nội, hàng ngàn người đã kéo ra đường số một chờ đợi. Đồng bào đã góp đơn lại giao cho 6 thanh niên đại diện đưa thư. Mấy ngàn đồng bào đã nằm ngay trên đường để chặn xe lại, và 6 thanh niên đã đưa cho viên sĩ quan Ấn Độ trong Ủy Ban mấy vạn lá thư đựng trong bao bố. Viên sĩ quan này cho biết sẽ trình lại cấp trên và trả lời vào ngày thứ Bảy trong tuần.

Sau đó, ngày 10/11/1956, **khoảng 10.000 nông dân đã mở đại hội lần thứ hai** tại xã Cẩm Trường để bàn thảo về ngày thứ Bảy. Mọi người đều tỏ ra hân hoan khi biết sắp sửa từ bỏ địa ngục trần gian. Nhưng ngay lúc đó, CSVN đã điều động 2 đại đội chủ lực và một đại đội công an võ trang huyện Diên Châu về xã Cẩm Trường để giải tán đại hội nông dân. Bạo động đã xảy ra. Tiếng súng và lựu đạn nổ vang trời. Mặc dù tay không nhưng khí thế quần chúng quá mạnh, những người phía sau đã tràn lên thay cho những người gục ngã phía trước.

Cuối cùng, dân chúng đã bao vây đồn bộ đội, công an vào giữa. Đêm hôm đó, CS đưa thêm 2 trung đoàn về bao vây 10.000 nông dân tại xã Cẩm Trường. Dưới cơn mưa phèn lất phất cuối đông, cảnh tượng bi hùng đã diễn ra ở một trận địa giữa 10.000 nông dân và 2 vòng trong ngoài đây những công an và bộ đội.

Từ mờ sáng ngày 11/11/1956, **các bà mẹ đã đánh trống**, mõ kêu gọi dân chúng quanh vùng đến tiếp cứu Xã Diên Châu như bị động đất. Rồi 30.000 nông dân kéo đến vây phía ngoài 2 trung đoàn chính quy của CS, trở thành một vòng bao vây thứ tư. Cuộc nổi dậy bộc phát quá lớn, quá mau, đã đi ra ngoài sự tiên liệu của cả 2 bên.

Hồ Chí Minh rất căm hận biến cố này vì Nghệ An là quê quán của ông ta, nhưng Hồ Chí Minh chưa biết cách giải quyết thế nào để gỡ thế diện cho mình và đảng. CS cũng tìm cách liên lạc với Giám mục Trần Hữu Đức nhờ ông giải quyết, nhưng ông đã trả lời: Tôi không biết về vấn đề chính trị, vì tôi là một nhà tu hành. Lúc bấy giờ, phía dân chúng đã có một số lượng vũ khí đáng kể, tịch thu được từ bộ đội. **Chưa bao giờ một cuộc nổi dậy** ở miền Bắc lại có đủ tất cả thành phần dân chúng, kể cả các đảng viên CS.

Đêm 11 rạng ngày 12/11/1956, một số nghĩa quân lén trở về Quỳnh Lưu để tổ chức biểu tình yểm trợ cho dân quân xã Diên Châu. Đêm hôm đó, 3.000 thanh niên các xã Do Xuyên, Ba Làng, và Nông Cống (tỉnh Thanh Hóa) đã kéo vào yểm trợ nghĩa quân. 4g sáng cùng ngày, một Ủy Ban Biểu Dương Lực Lượng Nông Dân Quỳnh Lưu và Ủy Ban Tiếp Tế Nghĩa Quân được thành lập. Phụ nữ, trẻ em đã mang gạo, thực phẩm đến xã Cẩm Trường, nơi cuộc đấu tranh đã bước vào ngày thứ 3.

Rạng ngày 13/11/1956, một cuộc biểu tình vĩ đại với sự tham gia của gần 100.000 đồng bào tỉnh Nghệ An. Bài hát Quỳnh Lưu Khởi Nghĩa đã được truyền đi khắp nơi, hòa với những đợt trống, mõ vang lên liên tục:

Anh đi giết giặc lập công

Con thơ em gửi mẹ bằng
Đề theo anh ra tiền tuyến
Tiêu diệt đảng cờ Hồng
Ngày mai giải phóng
Tha hồ ta bết ta bằng con ta.

Cuộc biểu tình đã tuần hành tiến về Ty công an Nghệ An, hô thật to những khẩu hiệu: Lương giáo đoàn kết chặt chẽ sau lưng các nghĩa quân, Lương giáo quyết tâm chống CS khát máu, Tinh thần Quỳnh Lưu bất diệt... Công an tỉnh lần trốn từ lâu trước khí thế này. Dân chúng thi nhau nhảy lên nóc Ty công an, xé tan cờ đỏ sao vàng, đập vỡ ảnh HCM và các lãnh tụ CS quốc tế.

Trước tình hình này, Hồ Chí Minh ra lệnh cho Văn Tiến Dũng điều động Sư đoàn 304 từ Thanh Hóa, Phủ Quỳ, và Đồng Hới về bao vây nghĩa quân. Sư đoàn này quy tụ nhiều bộ đội miền Nam tập kết mà Hồ Chí Minh muốn sử dụng, thay vì dùng bộ đội sinh quán ở miền Trung hoặc miền Bắc, để có dịp trút tội cho binh đoàn miền Nam nóng tính này.

Trận địa tại xã Cẩm Trường đã lên đến 5 vòng đai giữa dân quân và VC. Buổi chiều cùng ngày, nghe tin dân quân xã Cẩm Trường bị Sư đoàn 304 vây, gần hàng chục ngàn người đã tiến về xã Cẩm Trường để tiếp cứu. Vòng đai chiến trận đã tăng lên lớp thứ 6. Buổi tối ngày 13/11/1956, hơn 20.000 nông dân từ Thanh Hóa lại kéo vào tiếp viện, mang theo đầy đủ lương thực tính kế trường kỳ đấu tranh.

Ngày 14/11/1956, Văn Tiến Dũng huy động thêm Sư đoàn 312 vào trận địa quyết tiêu diệt nhân dân Quỳnh Lưu. Khi vòng đai thứ 7 thành hình, Hồ Chí Minh ra lệnh tiêu diệt cuộc nổi dậy có một không 2 trong lịch sử đấu tranh chống VC. Trước bạo lực đó, nông dân vẫn cứ quyết tâm tử chiến để bảo vệ căn cứ.

Lệnh của ban chỉ đạo nghĩa quân được truyền đi: Chiến đấu đến giọt máu cuối cùng để giải phóng dân tộc. Nhưng vì vũ khí quá thô sơ, nghĩa quân phải rút vào rừng sâu. Sau khi trận chiến kết thúc, quân đội VC đã xông vào các làng Thanh Dạ, Song Ngọc, Cẩm Trường bắt tất cả già trẻ lớn bé giải đi.

Họ tra khảo từng người để tìm ra ban chỉ đạo đấu tranh nhưng vô hiệu, vì bất cứ ai, kể cả các em thiếu nhi đều tự xưng là người lãnh đạo cuộc cách mạng này.

Không bắt được ai, VC đành thả bà con ra về, nhưng Hồ Chí Minh tính kế bắt đi Linh mục Hậu và Linh mục Đôn của 2 xứ Cẩm Trường và Song Ngọc. Dù 2 vị này đã nói: “Chúng tôi là nhà tu hành, chúng tôi không biết gì đến việc nhân dân”.

CS bắt 2 vị linh mục phải lên đài phát thanh đổ lỗi cho giáo dân và nông dân, nhưng 2 vị không bằng lòng. CS đe dọa nếu không tuyên bố như vậy thì sẽ giáng tội cho 2 vị là những người cầm đầu cuộc khởi nghĩa phản động này. **Họ mang hình ảnh Linh mục Tấn bị thủ tiêu ở Phủ Quy ra dọa nạt.** Cuối cùng, 2 vị phải tuyên bố ngược lại sự thật. (Hết trích).

IV/ Kết luận

Cuộc nổi dậy tại Tambov và Kronstadt bị Lenin dẹp tan vào khoảng năm 1921, thế nhưng 70 năm sau, đế chế Cộng Sản Liên Xô và hầu như toàn bộ hệ thống bồi thân của nó trên thế giới đã bị người dân đánh đổ.

Rõ ràng người dân đã chiến thắng vẻ vang trong cuộc chiến giành lấy quyền được sống, quyền tự do.

Tại nước Việt Nam Cộng Sản, cuộc khởi nghĩa Quỳnh Lưu tuy bị thất bại nhưng tinh thần dân Việt vẫn bền chí đấu tranh để giải thể cho bằng được vương triều Hồ.

Vào năm 1956, Hồ và đệ tử không thể nào tiên đoán được sự ra đời và một sức mạnh dữ dội, tốc độ nhanh như sao chổi của internet xâm nhập vào xã hội Việt Nam như hiện nay.

Chế độ Cộng Sản vô thần đang dùng mọi biện pháp khắc nghiệt để triệt tiêu sự đòi hỏi một xã hội đa nguyên, đa đảng của dân Việt, chỉ để cho một mình đảng sống giàu sang, và “cầm quyền muôn đời”.

Thế nhưng dân Việt ở mọi thành phần đã tự hình thành một xã hội đa nguyên trên mạng.

Các tổ chức, các nhóm, các chính đảng, các hội đoàn mang nội dung xã hội, văn học, thơ ca, tương trợ, đến tôn giáo, chính trị mỗi ngày xuất hiện càng nhiều trên mạng, dù đảng và chính quyền cho đám dư luận viên, CAM chui vào đánh phá, quây đục.

Tinh thần lập hội tự do này, tinh thần xây dựng mô hình xã hội đa nguyên này như là bước chuẩn bị cho ngày mai sắp tới đây khi chính quyền Cộng Sản độc tài bị sụp đổ thảm hại nhục nhã.

Cuộc đấu tranh ai thắng ai, giữa Cộng Sản độc tài tàn sát dân chủ, và lực lượng tự do - nhân quyền đã thấy rõ ngay từ lúc này đây!!!

Phạm Hoàng Tùng biên soạn.

Nguồn tham khảo và dữ kiện được trích từ:

<http://nhandanvietnam.org/view.php?storyid=300>

<http://www.quocgiahanhchanh.com/vonguyengiap.htm>

<http://www.nuvuongcongly.net/hinh-anh-tu-lieu/t%C6%B0-li%E1%BB%87u/t%C6%B0-li%E1%BB%87u-cu%E1%BB%99c-n%E1%BB%95i-d%E1%BA%ADy-qu%E1%BB%B3nh-l%C6%B0u-ngh%E1%BB%87-an-1956/>

<http://kbchaingoi.wordpress.com/2011/06/08/lien-thanh-ch%E1%BA%A1y-t%E1%BB%99i-gi%E1%BA%Bft-dan-qu%E1%BB%B3nh-l%C6%B0u-cho-c%E1%BB%99ng-s%E1%BA%A3n/>